

Per 1015/2003

10026137,2

OPREMIŠNJI KNJIŽARNICI

SVETOGORSKA KRALJICA

COBISS

PRIJATELJEV SVETE GORE

Leto IX, št. 2, junij 2003

Na Sveti Gori

*Zopet sem tukaj, o moja Kraljica,
prišel sem prosit za tvojo pomoč,
solze otri mi s trpečega lica,
sled so premnogih tegob in težkoč.*

*Dolga me leta že muči bolezen
sad je to bunkerjev, ječ, bolečin.
Bila so leta grozote, trpljenja,
ko je v zaporu sameval Tvoj sin.*

*Ti pa si vedno ob strani mi stala,
v temi obupa svetila si mi,
bila si zvezda na zemeljski poti,
solze otirala mojih oči.*

*Prosim še zdaj mi ostani ob strani,
stegni še enkrat mogočno roko,
zdravje mi vrni, moči mi nakloni,
da bom spet delal, da dobro mi bo.*

*Vem, ker si Mati, da rada pomagaš,
saj si že tisočim dala pomoč,
v dušni sem stiski priromal gor k
Tebi,
zdaj bom odhajal vesel - vriskajoč.*

*Brate in sestre mi vse blagoslovi,
mamo pa deni na svoje srce,
Tvoji smo hčerke, Tvoji sinovi,
Ti pa si Mati - naše si VSE!*

g. D. Cimprič

Sveta Gora, 17. januarja 1989

Dragi Marijini častilci,

Lepo pozdravljeni. Naša Kraljica *L*ima za vas srce. Ona misli na vas, ko vas gleda, kako si prizadevate za vsakdanji kruh. In verjemite, da je velikokrat žalostna, ko gleda svoje sinove in hčere, kako zamenjujejo lestvico vrednot. Vidi, kako se v prenekateri družini daje prednost športu ali izletu pred nedeljsko sveto mašo; televiziji pred molitvijo ...

Smo v letu rožnega venca. Prosimo Svetogorsko Kraljico, naj nam izprosi dar od Jezusa, da se nobeden od nas ne bi pustil zapeljati skušnjavam tega sveta.

Ob Svetogorski Kraljici poživite svojo vero, vero v Boga Očeta, Stvarnika, vero v Boga Sina, Odrješnika, vero v Boga Svetega Duha, ki je nenehno na delu, da nobeden izmed nas ne bi bil pogubljen. In to naj bo naša nenehna prošnja.

V številki, ki jo imate pred seboj, lahko berete o prazniku kronanja milostne podobe, to je bilo davnega leta 1717. Ko pa se

ozremo v to podobo, še vedno čutimo radost v srcu. Hkrati bo zanimiv dopis častilca Svetogorske Kraljice ob vrnitvi leta 1951. Novice iz Marijanskega sveta vas bodo gotovo zanimale. Predstavljamo vam Papeško Marijansko akademijo. Naš pater Pavel je pripravil članek o še eni svetogorski listini. Vedno je zanimivo kaj prebrati iz zgodovine. V tekstu Devica Marija v spisih sv. Frančiška, ki ga pripravlja p. Bernard, spoznavamo duhovnost velikega svetnika iz Assisija. Upamo, da bo to koristilo vaši duhovni rasti. V letu rožnega venca pa govori zapis, vzet iz knjige Vsi zapojmo iz srca.

Sliki na sprednji in zadnji strani ovitka: Marija na Sveti Gori, podobi iz 19. stoletja; Marijanski muzej, Sveta Gora

*Z ljubljenim Sinom nas blagoslovi
Devica Marija.*

Vaši Svetogorci

Kronanje čudodelne podobe Matere božje na Sveti Gori

Kronanje - 1717, arhiv samostana na Sveti Gori

Kar je Marija Urški obljubila, se je zgodilo.

Milosti so bile tako obilne, čudežna ozdravljenja tako pogosta in tako silna, da je ljudstvo prekipevalo od hvaležnosti do svoje nebeške Matere in je premišljevalo, kako bi se ji oddolžilo. Enodušno si jo je izvolilo za kraljico, zato je sklenilo, da jo odlikuje s kraljevsko častjo. Povabilo jo je, naj pride z gore v lepo prijazno mesto Gorico: "Pridi z Libanona, kronana boš!" Krona je znamenje najvišje kraljeve oblasti, moči in odlike. Vse je imela Marija v preobilni meri. Kronana kraljica pa naj bi v sreih njenih vernikov vzbudila čut vdanosti,

4 *Svetogorska kraljica*

ljubezni, češčenja, pokorščine, zaupanja v njeno pravičnost, dobroto, moč in modrost.

V Rimu niso dovoljevali, da bi se poljubno kronale Marijine podobe. Zahtevali so, da se dokaže čudežen začetek božje poti, njena starodavnost, množina in imenitnost čudežev, goreče češčenje, češ da tako želi plemstvo in ljudstvo. Vse to se je moralo dokazati, da se je dovolilo kronanje Matere božje na Sveti Gori. Če je torej v resnici prišlo do kronanja, je to neizpodbiten dokaz, da je Marijino prikazanje v resnici zgodovinsko in da so bili izpolnjeni vsi zahtevani pogoji.

P. Romuald Sitar, tedanji gvardijan na Sveti Gori, vse dokaže, tako izpolni pogoje ter zaprosi za dovoljenje, da se sme kronati Marijina podoba na Sveti Gori. Vatikanski kapitelj naroči oglejskemu patriarhu, naj zadevo strogo preišče, ali se navedeni dokazi ujemajo z resnico. Za patriarha to ni bila težka naloga, saj je bilo da1eč naokrog znano, kako slovita je božja pot na Sveti Gori. Iz Rima pride odlok, da se kronanje dovoli. Zdaj so se začele skrbne priprave. Pater gvardijan Sitar je poslal plemstvu in duhovščini povabilo, naj se s podložniki udeleže prelepega obreda in izrednega kronanja svetogorske Matere božje. Pričakovati je bilo ogromno množico, zato so sklenili, da bodo kronali Marijo v Gorici na obširnem prostoru pred palačo grofa Thurna, danes pred glavarstvom na Travniku. Veselje ljudstva je bilo nepopisno, saj se je zunaj Italije do tedaj priznala častna krona eni sami Marijini podobi, in sicer na Trsatu leta 1715, v jeseni leta 1717 pa sloviti Mariji Čenstohovski na Poljskem.

Pred palačo grofa Thurna je bil pripravljen velik oder, z zlatimi in srebrnimi preprogami ozaljšan, na njem krasen prestol za Marijino podobo in tudi kroni, ki jih je darovala velikodušna gospa Ana Katarina pl. Šelemburg iz Ljubljane.

Marija gre v Gorico

Za slovesno kronanje je bil določen 6. junij 1717, tretjo nedeljo po binkoštih. Ob štirih zjutraj so dvignili čudežno podobo z oltarja, da jo ponese v Gorico. Zagrmeli so v tistem trenutku možnarji in naznanili, da je Marija vstala s prestola in prihaja z Gore na

kronanje. Štirje frančiškani, oblečeni v levitska oblačila, jo neso po gori nizdol. V Solkanu jo sprejme duhovščina s pičenskim proštom Fattorijem na čelu in jo spremlja v mesto. Veličastno jo spremlja tudi njeno ljudstvo prav do mestnih vrat, kjer jo slovesno sprejme pod dragocen baldahin pičenski škof Jurij Fr. pl. Marotti. Topovi z goriškega gradu zagrmje v počeščenje Kraljice. Na Travniku jo pričakuje nad trideset tisoč pobožnih častilcev. Preberemo se dovolilna pisma, zapoje se cerkvena pesem "Pridi Sveti Duh..." sledijo molitve, potem pa nastopi najslovesnejši trenutek: škof stopa k Mariji na prestol. S tresočo se roko položi zlato, z biseri ozaljšano krono na glavo najprej Mariji, potem Jezusu, v Njenem naročju.

Po sveti maši in navdušenem slavnostnem govoru preneso kronano Kraljico v Veliko cerkev, jo izpostavijo na prekrasnem tronu, da je moglo verno ljudstvo dati duška prekipevajočim čustvom ljubezni do Marije in jo dostojno počastiti. Na prošnjo goriških redovnic uršulink in klarisinj, ki po pravilih niso smele zapustiti samostana, so Marijino podobo prenesli v njih cerkve. Pod večer se je vila nepregledna procesija nazaj proti Solkanu. Tam je Marija prenočila v frančiškanskem gostišču, ljudstvo pa je vso noč molilo in prepevalo pred njo. Navsezgodaj zjutraj se procesija z Marijo napoti na njeno izvoljeno Goro. Na Sveti Gori so bile osemdnevne slovesnosti; vsak dan je bil slovesen praznik. Nalašč za slovesnost iz Benetk naročeni zbor je tudi tu, kakor na Travniku ob kronanju, prepeval Mariji in povzdigoval slovesne dni. Pišejo, da se je v tisti osmini razdelilo 133.000 sv. obhajil.

Priredil: dr. Fr. Knific, Knjižice, št. 131, 1. maja 1939, Ljubljana - Rakovnik, po viru: Anton Črv: Sveta gora pri Gorici, Gorica 1909

Papeška Marijanska akademija iz Rima nam je sporočila, da bo v Rimu od 4. do 8. decembra letos 21. Mariološki in Marijanski kongres. Pokrovitelji kongresa so vsi štirje generalni ministri Reda manjših bratov. S tem hoče Marijanska akademija počastiti 150-letnico proglasitve verske resnice o Marijinem brezmadežnem spočetju, ki bo prihodnje leto – 2004. Na prošnjo škofov z vsega sveta je papež Pij IX. ustregel želji vernikov. Več o akademiji na strani 12 - 14.

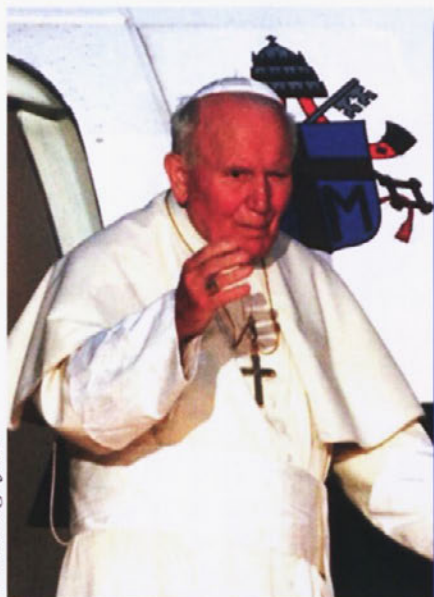

Foto: Ognjišče

**Pontificia
Academia
Mariana
Internationalis**

VŠpaniji je najbolj brano Apostolsko pismo papeža Janeza Pavla II. *Rožni venec Device Marije.*

Salezijanci z vsega sveta slavijo ob 100 - letnici kronanja kipa Marije Pomočnice v Turinu Leto Marije Pomočnice.

kip Marije Pomočnice na Rakovniku v Ljubljani

Leta 2002 je obiskalo Marijino božjo pot v Lurdu okoli 6.000.000 Marijinih častilcev. Več kot 860.000 jih je prišlo v organiziranih skupinah; od teh je bilo 64.000 bolnikov.

Na predvečer ameriškega napada na Irak je bila v Katoliški cerkvi v Bagdadu slovesna sveta maša. Pri maši so sodelovali škofje vseh obredov. Po maši so blagoslovili kip Marije Kraljice miru in posvetili ves iraški narod Božji Materi.

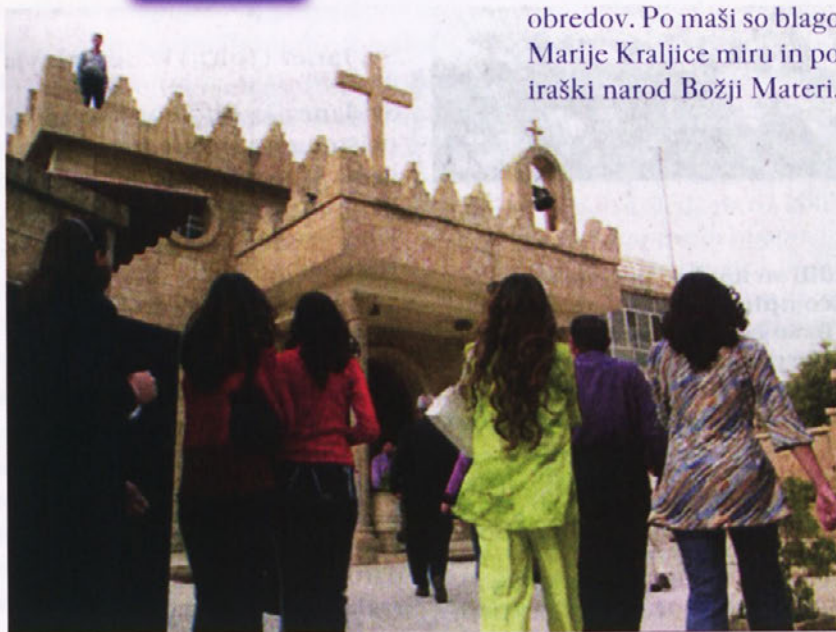
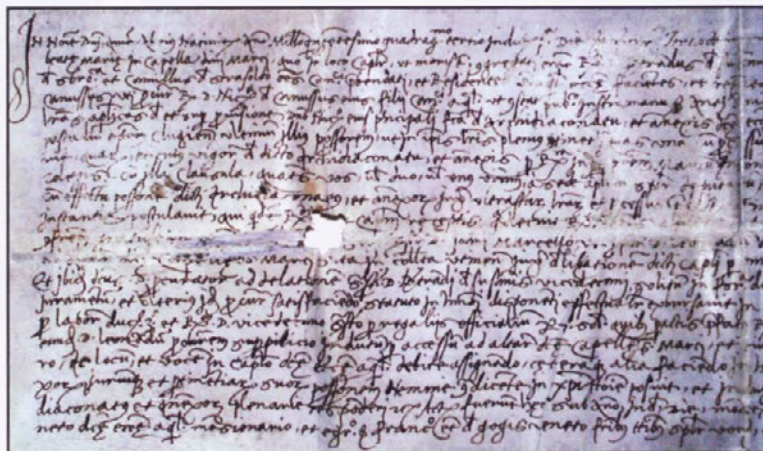

Foto: Katoličani na poti k nedeljski maši v cerkev sv. Pavla v Mosulu (Irak) (Reuters - Družina)

Vinogradnica Evfemija iz Solkana

Prodani vino-
grad pa je bil
precej oddaljen
od Solkana, bil
je pri Ločniku.
Listina to vas
navaja v prvotni
obliki Lučnik.
Slovenci smo
ime pozneje
spremenili, Itali-
jani pa so ohranili
prvotno obliko,
le priredili so jo

Goriški notar Gregorij Kralj je leta 1559 napisal uradno listino o prodaji vinograda posestnice Evfemije iz Solkana, poročene z Elarom Golobom, ki je prodala svoj vinograd svetogorski cerkvi.

V listini notar pove o sebi, da ima svojo hišo v Solkanu in da v njej tudi prebiva. Izkazal pa je tudi veliko pozornost svoji sovaščanki Evfemiji, ker ji je omogočil skleniti prodajno pogodbo za njen vinograd kar v svoji hiši v Solkanu.

Za to opravilo je sprejel v dnevno sobo svoje hiše osem solkanskih vaščanov, ki so sodelovali pri sklepanju kupoprodajne pogodbe. S tem jim je izkazal veliko razumevanje in prijaznost. Za sklenitev pogodbe jim namreč ni bilo treba hoditi v Gorico v uradne prostore, ampak so vse opravili v domači vasi.

svoji izgovarjavi: Luciniccò.

Listina je ohranjena v Arhivu Slovenske frančiškanske province v Ljubljani in je v zbirki starih svetogorskih listin označena s številko 12.

Zahvaljujem se arhivarju bratu Darku Žnidaršiču, ki mi je poslal njeno fotokopijo, izdelano posebej za objavo v Svetogorski Kraljici.

Iz latinščine sem listino prevedel v slovenščino:

V Kristusovem imenu. Amen. Leta 1559 od njegovega rojstva, v šesti indikaciji, v soboto, 18. dne meseca septembra, je bila sklenjena kupoprodajna pogodba v Solkanu, v dnevni sobi moje hiše, namreč hiše notarja Gregorija Kralja.

Prisotni so bili Blaž Kužlin,

Peter Valentinčič in Gregor Lužnik, vsi iz Solkana doma. Ti so bili privzete, poklicane in naprošene priče.

Navzoča je tudi gospa Evfemija, hči Kravaca iz Solkana, žena Elara Goloba iz Solkana. Ona je tukaj skupaj s svojim navedenim možem, v njegovem spremstvu in z njegovim soglasjem.

Cena pajedoločena osemindstirideset zlatnikov in devetnajst šestakov, ocenjujoč vsak zlatnik za dvajset silin.

Evfemija je izjavila, da je vsa to vsoto v celoti dobila in dejansko našteto prejela od Janeza Lužnika, Janeza Červiča in od Janeza Bašina iz Solkana, ključarjev cerkve blažene Device nad Grgarjem in Solkanom.

S pravno pomočjo Evfemija sklene pogodbo in se odpove sama in za svoje dediče ter odda, proda in izroči navedenim ključarjem, kupcem v imenu navedene cerkve svoj svoboden in prost vinograd.

Vinograd je blizu vasi Lučnik in sicer v kraju, ki se imenuje Na potoku. Meji v zgornjem delu z vinogradom Janeza Grobnika iz Lučnika in na spodnjem delu z vinogradom Juria Contrubin iz Lučnika, na vzhodnem delu z vinogradom Kancijana Kanalac iz Podgore in na zahodnem delu z vinogradom Janeza Grobnika iz Lučnika.

Evfemija proda vinograd z vsem, kar je na njem, in sicer popolnoma za imetje, v last in posest, za oddajo, podaritev, prodajo in odtujitev. Odločila pa se je imeti vinograd v posesti začasno v imenu kupcev, ki so ga kupili v zgoraj navedenem imenu.

Nikoli ne bo povzročila prepriprave ali pritoževanja zoper zgoraj navedeno prodajo, niti ne bo z drugim povzročiteljem prepriprave soglašala, temveč bo po pravu zakonito prodajo zagovarjala in ohranjala in se zato obvezuje z vsem svojim premoženjem,

in nepremičnim premoženjem, sedanjim in prihodnjim.

Jaz, Gregorij Kralj, javni notar po cesarski oblasti, in naprošen, da bi to napisal, sem spisal in v veljavnost pristavil svoje znamenje z imenom in priimkom.

Cena za vinograd je bila visoka: zlatniki in srebrniki. Šestaki so namreč srebrni avstrijski kovanci, vredni šest krajcarjev (Slovar slovenskega knjižnega jezika). Za zlatnike pa je v listini dodano, da je ocenjen vsak po dvajset silin. V slovarju srednjeveške latinščine ni besede silina, v antični latinščini pa so to besedo rabili za strok pri sočivju. Pač pa je v slovarju srednjeveške latinščine beseda siliqua in pomeni novc, vreden štiriindvajseti del solda. Torej je štiriindvajset silin en sold. Tukaj pa je dvajset silin en zlatnik. Sold bi bil torej več vreden kot zlatnik. To pa gotovo ni prav. Listina torej daje silini večjo vrednost, kot jo daje slovar novcu siliqua. Vendar je silina še vedno bila drobiž, ki so ga romarji v cerkvi dajali za miloščino.

Ko so tako Evfemiji namesto zlatnikov dali veliko drobiža, pa ona nikakor ni imela zgube pri prodaji vinograda. Čeprav je dobila drobiž, je tudi ta nekaj veljal. Imela pa je v posesti še naprej prodani vinograd. Gotovo ji ni bilo treba oddati cerkvi vsega vina, ki ga je pridelala v vinogradu. Ključarji pa niso prevzeli v posest kupljenega vinograda, ker so bili že preveč obremenjeni z delom, ampak predvsem zato, ker je bila njihova služba začasna in bi vinograd morali prepustiti drugim, ko bi jim potekla službena doba.

p. Pavel Krajnik OFM

*Zgodilo se je v
preteklosti*

Vrnitev Marijine podobe na Sveto Goro leta 1951

Kar nekaj let po vojni je minilo preden se je znamenita Marijina slika po "begunstvu" v Gorici, Rimu in Ljubljani ponovno in dokončno vrnila na svoj dom - Sveto Goro.

Takrat sem bil 12-letni fantič, nekaj let ministrant v solkanski cerkvi in mama mi je vedno polagala lepo vero v srce, za kar sem ji še vedno hvaležen.

Dobro se spominjam tistega izrednega dne. Med ljudmi je bilo čutiti slavnostno in navdušujoče pričakovanje, nekakšno napeto, a prijetno

Foto: apostolski administrator Dr. Mihael Toroš; p. Otmar Vorstner gvardijan na Kostanjevici; p. Henrik Damiš, misijonar; p. Ciril Blažič, OFMCap; g. Robert Zadnik, župnijski upravitelj Solkan v Procesiji proti Sveti Gori. Foto-arhiv samostana Sveta Goora

Foto: pozdrav na Prevali
foto arhiv samostana Sveta Gora

razpoloženje. Ker je bila taktat meja z Italijo popolnoma zaprta za ljudi z obeh strani, je bil ta dogodek še toliko bolj nenavaden in poln pričakovanja.

Tisti dan smo v procesiji krenili iz solkanske cerkve proti prelazu Prevalo in naprej po starodavni romarski poti, ki v velikih ovinkih pripelje do bazilike. S svečami v rokah smo ministranti radostno hodili ob nosilcih podobe, ki je bila vsa lepa in v cvetju, romarji in duhovniki pa so vso pot molili in peli. Tudi moja mama je bila takrat z menoj. Ob pogledu na veliko množico me je navdajal prečudovit občutek, ki ga lahko doživi na poseben način le otroško srce. Spominjam se, da so procesijo večkrat obletavali policisti na konjih.

Te može postavbe smo takrat po vojni imenovali "zaščitniki", kasneje pa "milličniki" in so se mi zdeli nekam čudno vznemirjeni in živčni. Kot pravim, ostal mi je prelep spomin na ta dan: enkraten, slavnosten in veličasten, kakršnega kasneje nisem več doživel.

Takrat sem slavno podobo prvič videl in Svetogorsko Marijo vzljubil kot svojo drago mater. Vsi smo bili presrečni, da se je končno naša skupna milostna Mati vrnila na Goro, kjer je že kraljevala stoletja, od prikazanja Urški Ferligojevi v letu 1539 - ravno 400 let pred mojim rojstvom.

Ko je procesija dospela pred baziliko, okrašeno s cvetjem in zelenjem, so se ljudje začeli zgrinjati v cerkev, zavedajoč se, da vsi ne bodo mogli vstopiti. Ker se je mama držala v moji bližini, ji je uspelo priti v cerkev in bila sva skupaj v gneči, prav pri oltarju.

Orgle so zadonele mogočno in slovesno, navdušena pesem iz tisočeh grl verojokih pa se je glasila kot velika prošnja in obenem zahvala Mariji.

Od tega dne vem, da je Svetogorska mati zame ljubljena in dragocena, verjamem, da je vedno z menoj. Njeno kronano podobo z Jezusom med

prerokom Izaijem in Janezom Krstnikom doživljam v zasnovi in doživljanju na edinstven način. Kadar imam v mislih Svetogorsko Marijo, sem v duhu na Sveti Gori, od koder je prekrasen razgled na Alpe s Triglavom in Krnom, na jugu se blešči gladina morja v Tržaškem zalivu, na levi je Trnovska planota, Vipavska dolina in Kras. Pogled sega v Benečijo in furlansko ravnino z Dolomiti v ozadju. Obe Gorici sta kot na dlani, Soča pa še dodaja svojo žlahtno zeleno milino in mehko-

Foto: procesija proti Sveti Gori
foto arhiv samostana Sveta Gora

bo. Na vso to lepoto zre naša preljuba primorska mati Marija in jo varuje.

Naj še povem, da mi je Svetogorska Marijina podoba prav posebno lepa in edinstvena, saj v njenem ozadju žari skrivnostna blagodejna svetloba kot večerna zarja, in zlati, upanja polni nebeški svit.

David

Mednarodna papeška marijanska akademija

Mednarodna papeška marijanska akademija - katedra marioloških študijev bl. Janez Duns Skot je pridružena Teološki fakulteti Papeške univerze Antonianum.

Goji študij in raziskovanja na področju frančiškanske mariologije:

- v dialogu s sodobno mariologijo
- z meddisciplinsko metodo
- pod ekumenskim vidikom

Program študija objema:

I. Marija v Kristusovi skrivnosti: božja Mati in duhovna mati:

- Marija v božjem načrtu v zgodovini odrešenja
- prvenstvo Jezusa Kristusa in Brezmadežno spočetje
- Sveti Duh in Marija

II. Marija v skrivnosti Cerkve:

- Marija Mati Cerkve
- Kristus in Marija Vnebovzeta - podoba povečanega človeštva
- Marijino sodelovanje v delu odrešenja

III. Zgodovina frančiškanske mariologije:

- 1. del: od Frančiška Asiškega do tridentinskega koncila
- 2. del: od tridentinskega koncila do drugega vatikanskega koncila

IV. Seminarji:

- meddisciplinski (zgodovinsko-teološki)
- arheologija marijanskih krajev v Sveti deželi
- liturgično - zakramentalni
- monografski

Na akademiji so sprejeta tudi splošna pravila študija:

Potek študija obsega predavanja in seminarje, skupno 16 predmetov. Predavanja in seminarji so razporejeni v štiri semestre po dvoletnem sporedu specializacije Teološke fakultete. Predavanja potekajo v ponedeljek od 8.30 do 12.15. Pogoji za vpis (za zainteresirane) je diploma Teološke fakultete ali potrdilo o vpisu v podiplomski študij katerekoli teološke fakultete.

V knjižnici Papeške univerze Antonianum je ustanovljen oddelek za mariologijo z imenom Karel Balić, ustanovitelj MPMA.

Knjižnica obsega:

- arhiv Balić
- knjižnico MPMA
- dela mariološkega značaja
- podarjena dela članov
- spise frančiškanske mariologije

Akademija organizira mednarodne mariološko - marijanske kongrese in druge znanstvene prireditve, na primer študijska srečanja, mednarodne forume mariologije in izdajo njihovih del.

Akademija sodeluje:

- s Papeškim svetom za kulturo, ki sodeloča njene dejavnosti
- s Papeško univerzo Antonianum, kateri je pridružena od leta 1972
- z narodnimi mariološkimi družbami

Iz zgodovine

Mednarodna papeška marijanska akademija (MPMA) je bila ustanovljena po prizadevanju p. Karla Balića OFM (+1977), ki je v mesecu juniju 1946 zbral Frančiškansko marijansko komisijo in Mednarodno Marijansko akademijo. Tej akademiji je naziv "papeška" podelil Janez XXIII. z *Maiora in Dies* (8. decembra 1959).

Kongresi

1900 - 1. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Lyonu v Franciji
1902 - 2. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Frieburgu v Švici

1904 - 3. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Rimu
1906 - 4. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Einsidelnu v Švici
1908 - 5. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Salzburgu v Avstriji
1910 - 6. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Zaragozi v Španiji
1912 - 7. mednarodni marijanski kongres, obhajan v Trieru v Nemčiji

Med prvo in drugo svetovno vojno ni bilo kongresov, akademija je spet začela organizirati kongrese po drugi svetovni vojni:

1950 - 1. mariološki in 8. mednarodni marijanski kongres v Rimu: *Alam Socia Christi - Blaga Kristusova sodelavka*
1954 - 2. mariološki in 9. mednarodni marijanski kongres v Rimu: *Virgo Immaculata - Brezmadežna Devica*
1958 - 3. mariološki in 10. mednarodni marijanski kongres v Lurdu: *Maria et Ecclesia - Marija in Cerkev*
1965 - 4. mariološki in 11. mednarodni marijanski kongres v San Domingo: *Maria in Sacra Scriptura - Marija v Svetem pismu*
1967 - 5. mariološki in 12. mednarodni marijanski kongres v Lisboni: *De primordiis cultus mariani - O začetku marijanskih pobožnosti*
1971 - 6. mariološki in 13. mednarodni marijanski kongres v Zagrebu: *De cultu mariano saeculis VI - XI - O marijanski pobožnosti 6. - 11. stoletja*
1975 - 7. mariološki in 14. mednarodni marijanski kongres v Rimu: *De cultu mariano saeculis XII - XV - O marijanski pobožnosti 12. - 15. stoletja*
1979 - 8. mariološki in 15. mednarodni marijanski kongres v Zaragozi: *De cultu mariano saeculo XVI - O marijanski pobožnosti 16. stoletja*

*Sancto hodie celebratur -
Marija Gospodova Mati
v skrivnosti odrešenja,
ki jo cerkve na Vzhodu
in Zahodu obhajajo
danes.*

Od leta 2000 se je
začela nova serija kon-
gresov, do zdaj sta bila:

1983 - 9. mariološki in 16. mednarodni marijanski kongres na Malti: *De cultu mariano saeculis XVII - XVII - O marijanski pobožnosti 17. - 18. stoletja*
1987 - 10. mariološki in 17. mednarodni marijanski kongres v Kevelaerju: *De cultu mariano saeculis XIX - XX - O marijanski pobožnosti 19. - 20. stoletja*
1992 - 11. mariološki in 18. mednarodni marijanski kongres v Huelvi: *De cultu mariano saeculo XX; Post Concilium Vaticanum II - O marijanski pobožnosti po 2. vatikanskem koncilu*
1996 - 12. mariološki in 19. mednarodni marijanski kongres v Čestohovi: *Maria, Mater Domini in mysterio salutis, quod ab Orientis et Occidentis Ecclesiis in Spiritu*

2000 - 20. mariološko-marijanski mednarodni kongres v Rimu: *De Trinitatis Mysterio et Maria - O skrivnosti Sv. Trojice in o Mariji*
2004 - 21. mariološko-marijanski mednarodni kongres v Rimu: *Maria di Nazaret accoglie il Figlio di Dio nella storia - Marija iz Nazareta sprejema Božjega Sina v zgodovini.*

Naslov akademije je:

Via Merulana 124/b - 00185 Roma

telefon: 06-70373235

fax: 06-70373234

e-mail. accademiamariana@libero.it

<http://www.anonianum.ofm.org/accademiamariana>

Devica Marija v spisih Sv. Frančiška Asiškega

▼ Frančiškovi duhovnosti zavzema Marija odlično mesto. Sveta, slavna, devica, mati, kraljica in služabnica, Očetova hči, nevesta Duha, Devica, ki je postala Cerkev, je vselej navzoča, kadar Frančišek opozarja na božjo skrivnost in njeno delovanje v svetu. Zanj je Marija ločnica, ki označuje prej in potem; vrata, skozi katera je vstopilo odrešenje; služabnica, ki je dala svojemu Sinu naše človeško telo in krhkost in se je z njim odločila za uboštvo.

V Pismu celotnemu redu Frančišek prikaže Marijo kot »hišo«, »oblačilo«, »tabernakelj« Boga, ker nam je podarila brata, vzvišenega Gospoda Jezusa Kristusa: »Najvišji Oče nam je iz nebes po svojem svetem angelu Gabrijelu oznanil, da bo njegova Beseda, tako zelo vzvišena, tako sveta in tako veličastna, prišla v telo Device Marije. Iz Marijinega telesa si je privzela resnično meso naše človeškosti in krhkosti«. »Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je »s kraljevskega presto-

la« (Mdr 18, 15) stopil v telo Device« (FOpom 1,18). »Poslušajte bratje moji: če blažena Devica Marija uživa toliko časti, kakor je prav, ker je nosila Odrešenika v svojem telesu«... (FPre, 21). Tomaž Čelanski, Frančiškov življenjepisec, poroča, da je »Frančišek božič imenoval praznik nad prazniki, ker se

je Bog, v majhnem otroku Jezusu, rodil v telesu človeške matere» (2 Cel199).

Frančišek je Devico Marijo izbral za zavetnico Reda manjših bratov in tako izročil v njeno varstvo svoje duhovne sinove in hčere. Cerkvica Porcjunkula je bila Frančišku nadvse draga, saj mu je

Foto: Assisi, Porcjunkula

Bog prav tu dokončno razodel njegovo poklicanost. Frančišek je želel, da pri Mariji angelski Red manjših bratov raste in se razvija. Zato vsem bratom naroča, naj nikoli ne zapustijo tega kraja. Če bi jih izgnali skozi ena vrata, naj se vrnejo skozi druga, ker je ta kraj resnično svet in prebivališče Boga.

Frančišek Devici Mariji posveča dve molitvi

v obliki pesmi. V njiju občuduje Marijino veličino, ki temelji na tem, da jo je Oče izvolil, Sin in Duh pa sta jo posvetila. Kot pravi trubadur opeva Frančišek kreposti, s katerimi je ozaljšana sveta Devica in ki morajo biti okras vseh svetih duš. V teh hvalnicah, ki nehoti spominjajo na freske nad grobom sv. Frančiška v Assisiju, kjer je slikar Giotto poveličal »sveto Pokorščino«, »sveto Čistost« in »sveto Ubožnost«, se je dvignil pesnik k prestolu prečiste Device: »Pozdravljena, Gospa, sveta Kraljica, sveta Božja mati Marija, ki si postala devica Cerkev. Izbral te je najsvetejši Oče nebeški in te posvetil z najsvetejšim ljubljnim Sinom in Svetim Duhom Tolažnikom. V tebi je bila in je vsa polnost milosti in vse dobro. Pozdravljena, njegova palača! Pozdravljen, njegov tabernakelj! Pozdravljeno, njegovo domovanje! Pozdravljeno, njegovo oblačilo! Pozdravljena, njegova dekla! Pozdravljena, njegova mati!« (FPozM 1-5). V Pozdravu blaženi devici Mariji Frančišek izrazi teološko podobo

Foto: Assisi, Frančiškovi bratje v procesiji

Marije, Lahko bi rekli kar dogmo o Brezmadežni.

V Hvalnicah za vse ure, ki jih je sam sestavil, začenja Frančišek psalme z antifono (odpevom) na čast Materi božji in s tem poudari vzvišen odnos Marije do Presvete Trojice: »Sveta Devica Marija, ni tebi enake med vsemi ženami sveta, hči in dekla vzvišenega in najvišjega Kralja, Očeta v nebesih, mati najsvetejšega Gospoda našega Jezusa Kristusa, nevesta Svetega Duha; prosi za nas, skupaj s svetim nadangelom Mihaelom in vsemi nebeškimi močmi in z vsemi svetniki, svojega presvetega ljubljenelega Sina, našega Gospoda in Učenika« (FMbGt). /Navodilo za uporabo antifone pravi: »To antifono molimo pri vseh urah bogoslužnega branja, in sicer namesto antifon, kratkega berila, pesmi, odgovorov in prošenj.« Ob koncu oficija je Frančišek vedno molil: »Slavimo Gospoda Boga, živega

in pravega: hvalo in slavo, čast in zahvalo in vse dobro mu vedno darujmo. Amen. Amen. Tako bodi. Tako bodi./

V Razlagi Očenaša, vzkliku »In odpusti nam naše dolge« Frančišek doda: »Po svojem neizrekljivem usmiljenju, po trpljenju svojega ljubljenelega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa in po zasluženju ter priprošnji blažene Device Marije in vseh tvojih izvoljenih« (Foče 7).

V Rožicah sv. Frančiška najdemo zgodbo o novicu, ki je vstopil v red in sklenil opazovati vsa pota sv. Frančiška, da bi spoznal njegovo svetost, posebno pa, da bi izvedel, kaj dela ponoči, kadar vstane. Da bi ga spanec ne prevaral, je zvezal svojo opasnico z ono sv. Frančiška, da bi tako slišal, kdaj se bo ta dvignil; tega sv. Frančišek ni opazil. V noči pa, ob prvem snu, ko so vsi drugi bratje spali, je sv. Frančišek vstal in našel svojo opasnico tako privezano; razvezal jo je tako na rahlo, da se novic ni zbudil, in je šel sam v gozd poleg samostana. Stopil je v celico, ki je stala tam, in pričel moliti. Čez nekaj časa se zbudi tudi novic. Ko pride blizu kraja, kjer je sv. Frančišek molil, zasliši glasno govorjenje; približa se, da bi videl in razumel, kar je slišal, kar zagleda čudežno luč, ki je obdajala sv. Frančiška. In v njej vidi Kristusa, Devico Marijo, sv. Janeza Krstnika in Evangelista in silno množico angelov, ki se pogovarjajo s sv. Frančiškom. Ko novic to vidi in sliši, pade onesveščen na zemljo (XVII).

p. Bernard Goličnik OFM

(Se nadaljuje.)

V Vatikanu so 3. februarja 2003 predstavili nov dokument - krščansko razmišljanje o New Ageu.

New age

V Vatikanu so 3. februarja 2003 predstavili nov dokument z naslovom: Jezus Kristus - prinašalec žive vode: Krščansko razmišljanje o New Age-u. Študijska raziskava je izšla na pobudo dveh papeških svetov, za kulturo in za medverski dialog. Kot so pojasnili, je novi dokument nastal kot odgovor na prošnje mnogih katoliških škofov in pastoralnih delavcev, da bi bili ustrezno seznanjeni z novimi verskimi ločinami in gibanji. Ta se že nekaj desetletij naglo širijo, zdaj pa so prisotna že na vseh celinah, pod imenom New Age. Člane si pridobivajo tudi v nekaterih katoliških krogih, zlasti med mladi. Za mnoge je to nadomestek za tradicionalne katoliške pastoralne

oblike. Pri tem gre za zelo resen pastoralni in idejni izziv, ki nujno zahteva ustrezen odgovor na različnih ravneh. Nova gibanja temeljijo na newagevski miselni predpostavki, da človeštvo prehaja iz astrološkega obdobja Rib (obdobja krščanstva) v obdobje Vodnarja, to je New Agea. Temu gledanju študijska raziskava odgovarja z zavrnitvijo ideološkega ozadja novih gibanj in dokazovanjem, da je resnični vir žive vode Jezus Kristus. Novi dokument naj bi sicer spodbudil nadaljnje raziskave in razmišljanja, ki bodo lahko privedla do bolj vsestranskega učiteljskega dokumenta, ki bo te nove ponudbe ovrednotil.

A.M.

Smo v letu rožnega venca. Ne bi bilo, prav če bi v Svetogorski Kraljici pozabili na ta dar nebes

Kraljica venca rožnega

*Naj celi svet ti hvalo da,
je človek star že ali mlad,
naj rožni venec moli rad*

Pesnik, ki je zapisal to pesem, je gotovo mislil: nekaj velikega je, če ljudje z rožnim vencem slavijo Marijo. Veliko vprašanje pa je, če bo kdo zaradi tega, kar bomo danes premišljevali, spremenil svoje mnenje in vzljubil rožni venec. Zato bi bilo prav, da prosimo Marijo, naj naše besede spremlja s posebnim blagoslovom. Če bi se kdo odločil za to molitev, ki je doslej ni molil, da bi jo molil vsak dan, bi se s tem odločil za nekaj velikega. Molitev rožnega venca je molitev za naš čas, za današnje ljudi.

Kraljica venca rožnega ima v naročju Jezusa, pa v rokah rožni venec drži, želi da molimo ga vsi

Morda ste že kdaj videli sliko rožnovenske Matere Božje. V naročju ima Jezusa, tako kot pravi druga kitica. S tem pa, ko ima v rokah tudi rožni venec, nam hoče izraziti gorečo željo, da bi ga vsi pogosto in redno molili. Le zakaj je Marija časti željna? Rožni

venec je nekaj velikega, pravi Romano Guardini: "S to molitvijo se postavimo v Marijin življenjski tok. Vsebina tega toka je Jezus." Pa tudi zato, ker rožni venec prehaja od ustne k premišljevalni molitvi. Rožni venec nas postavi k Božji toploti in zvestobi. Ko molimo rožni venec, stopamo v območje žarčenja.

Molitev lepa za vsak dan, le moli rad jo o kristjan. Priložnosti dovolj imaš, da z njo Mariji hvalo daš

Tretja kitica je kar napadalna. Kako naj verjamemo temu zagretemu zagotovilu, če sami tega nismo izkusili? Kitica je nastala takrat, ko se je dalo dokazati, kako je častiti Marijo nekaj velikega. Današnjega človeka, ki sam ni okusil, kako ta molitev umirja, kako ustvarja v duši drugačno ozračje, kako razbija meglo depresije, strahu, tesnobe, naveličanosti in brezvoljnosti, prepriča samo tako zagotavljanje. Res pa je, da

se človek nauči plavati samo v vodi in da se bomo tudi rožnega venca naučili samo, če bomo sami okusili njegovo moč. Vzemimo zgled iz našega časa, ki ga je opisal Matjaž Prec v knjižici "Spreobrnjenje". Taval je proč od Boga, v zavoženem življenju. Potem je slutil, da mora narediti končni korak k Cerkvi, vendar se ni mogel odločiti. Bilo je polno ovir na njegovi poti. Ko je nekega dne stopil v cerkev, je zagledal na steni Marijino podobo. Približal se ji je. Veliko je slišal o Mariji. Pod to sliko je opazil napis: *Marija še nikomur ni odrekla nobene prošnje*. Takrat je tudi on začel moliti: *"Marija, pokaži mi pot v Cerkev tvojega Sina."* Star je bil 31 let. Tisti dan se je naučil moliti zdravamarijo. Kupil si je rožni venec. Začel je goreče prositi Marijo. In prepričan je, da je Marija tista, ki mu je pomagala, da je vstopil v Jezusovo Cerkev in povsem spremenil življenje, ki ga živi v Jezusu.

Ko zapustijo te moči in ko ti odreko oči, svet rožni venec še lahko boš molil vdano in lepo

Nekateri radi berejo Sveto pismo. In prav je tako. Vedeti pa moramo, da so vse skrivnosti, ki jih v rožnem vencu premišljujemo, vzete iz Svetega pisma. Leta 1483 je bil sestavljen rožni venec tako, kot ga molimo danes. In lani je papež Janez Pavel II. dodal še

20 *Svetogorska kraljica*

Svetli del rožnega venca in določil leto, ki ga živimo, v Leto rožnega venca. Ves rožni venec je torej utemeljen v Svetem pismu. In ko nam bodo odpovedale moči - blagor nam, če bomo znali takrat vzeti rožni venec v roke. Da bi bilo tako, je potrebno vaditi, ko smo polni moči in zdravja. Trpljenja nam rožni venec ne bo odvezel, spoznali pa bomo njegov smisel in veličino.

Če rožni venec boš molil rad, dobil boš milost vsakokrat; Marija te ljubila bo, sprosila sveto ti nebo!

Kitica je polna tolažbe. Pa pride skušnjava, ki nas hoče odvrniti od te molitve, češ saj ni vredno, da moliš, ko si pa ves raztresen. Kardinal Sueneus odgovarja: *"Seveda je hudo, ko smo raztreseni. Bodite pa gotovi: Marija h kateri se zatekate z moiltvijo rožnega venca, ni raztresena! Vaše misli uhačajo sem in tja, Marija vas vidi, da imate dobro voljo in se v vašem imenu obrača k Bogu."* Papež Janez Pavel II. nas takole navdušuje: *"Rožni venec je moja najljubša molitev. Ta molitev je čudovita v svoji preprostosti in globini. Zraven pa lahko v desetke rožnega venca potegnemo vse dogodke posameznika, družine, domovine in Cerkve."*

Pripravil: p. Pashal Gorjup OFM
(po knjigi: Vsi zapojmo iz srca)

Mati Marija Svetogorska, obvaruj nas ... mene, ter otroke, vnučke, starše in vse moje najdražje. Pa tudi vse moje prijatelje in neprijatelje. Prosi za nas, usmili se nas!

Rada D.

Svetogorska Mati Božja, hvala ti ker bdiš nad našo družino in nam omagaš premagati vse ovire, ki se postavljajo na naši življenjski poti. Ker ti zaupamo, nam je lažje se spopadati s težavami. Hvala ti.

Klavdija Z. in družina

Svetogorska Mati Božja, zahvaljujem se ti za vse kar si v letošnjem postnem času storila za nas in posredovala pri Jezusu, bodi še naprej naša vodnica in vir tolažbe.

J.

Marija, prosim Te za ljubeče srce, vero, hkrati pa se ti zahvaljujem, da bdiš nad nami.

Danijela

Per Grazia Ricevuta:

Avevo sempre pregato la Madonna (come madre di famiglia) di benedire il mio matrimonio che doveva venersi il 13. 05. 2000. Non e' mai avvenuto. Questo doveva essere il mio destino. Adesso sono felice. Che la Madonna accompagni voi tutti, nel cammino di tutti i giorni. Pace a tutti quanti!

Antonella

Prevod:

Za prejeto milost.

Vedno sem prosila Marijo (kot mater

naše družine), da bi blagosloвила moj zakon, ki sem ga nameravala skleniti 13. 05. 2000. Toda nikoli ni bil sklenjen. Tako mi je bilo usojeno. Toda zdaj sem srečna. Naj Vas vse varuje Marija na Vaši življenjski poti vse dni. Vsem voščim vse dobro!

Antonella

Svetogorska Marija zahvaljujem se ti za zdravje, za še eno priložnost v življenju. Prosim te, da se vsim ljudem razlinijo dvomi, strah, negativnost, naj vsi vzremo v lep sončen dan.

Vesna

Hvala za prelep poročni dan in se ti priporočava v tvoje varstvo Mati Marija.

Marijana in Gregor

Hodočasnici iz Karlovca, srdačno primljeni, zahvaljujemo se ... i preporučamo se u Marijin zagovor.

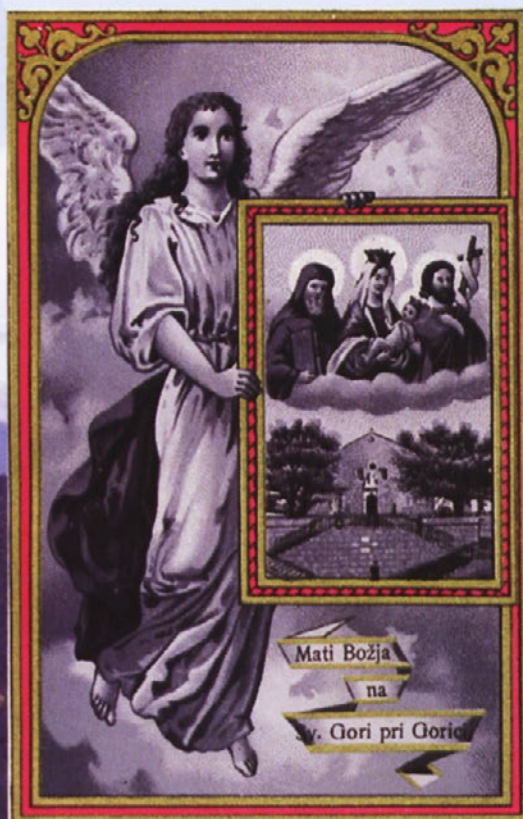
Prevod:

Romarji iz Karlovca, prisrčno sprejeti, se zahvaljujemo in se priporočamo Mariji v varstvo.

Mnogi romarji so darovali v zahvalo, za dom duhovnih vaj Tau, za obnovo kapele na Sveti Gori in za druge potrebe. Vsem znanim in neznanim dobrotnikom se zahvaljujemo in jim želimo, naj jih Mati Marija, Svetogorska kraljica, varuje in naj jim bo priprošnjica pri Gospodu Jezusu Kristusu. Bog povrni!

*Marija k Tebi vsi hitimo,
Pomoči Tvoje si želimo!
O daj pomoč nam vsaki čas,
Pred božji vedi nas obraz,
Ti milostljiva pomočnica!
V nobeni sili, ne v trpljenju,*

Mati Božja pros per Boga za nas!

*Ob smrti, kakor zdaj v življenju
Nas ne zapusti o Kraljica,
Ljubezni polna pomočnica!
Otroci hočemo Ti biti,
In s čednostmi Te veseliti,
Vsi s slavospevi Te častimo
Iz dna srca, dokler živimo.*